

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1 FÖRESKRIFTER OM BOKFÖRING OCH BOKSLUT FÖR BEGRAVNINGS- OCH AVGÅNGS- BIDRAGSKASSA (UPPHÄVTS)	2
2 KASSANS PLACERINGSVERKSAMHET	3
2.1 PLACERINGSPLAN	3
2.2 TÄCKNING AV ANSVARSSKULDEN	4
2.2.1 Definitioner och jämställanden.....	4
2.2.2 Poster som avdras från ansvarsskuldens bruttobelopp	5
2.2.3 Tillgångar som godtas som förtecknad täckning	5
2.2.4 Andelar i placeringsfonder	5
2.2.5 Återköps- och värdepapperslåneavtal	6
2.2.6 Begränsning av riskkoncentrationer.....	7
2.2.7 Fastställande av gängse värde på tillgångar.....	7
2.2.8 Förtecknande av täckningen.....	10
2.2.9 Kassans valutatäckning och ordnande av valutarörelserna	12
2.2.10 Övervakning av täckningen.....	12
3 SÄRSKILDA ANVISNINGAR	13
3.1 ANSVARSFÖRBINDELSER (UPPHÄVTS)	13
3.2 AVTAL OM EGENDOMSFÖRVALTNING	13
4 HANDLINGAR SOM SKALL LÄMNAS IN TILL FÖRSÄKRINGSINSPEKTIONEN	14
4.1 HANDLINGAR SOM LEVERERAS FÖRE REVISION	14
4.2 BERÄTTELSE OM KASSANS VERKSAMHET OCH TILLSTÅND (STATISTISK BERÄTTELSE)	14

1 FÖRESKRIFTER OM BOKFÖRING OCH BOKSLUT FÖR BEGRAVNINGS- OCH AVGÅNGSBIDRAGSKASSA (UPPHÄVTS)

Avsnittet 1 har upphävts med Föreskrifter och anvisningar 16/2012, som gäller fr.o.m. 1.1.2013.

2 KASSANS PLACERINGSVERKSAMHET

Detta kapitel gäller de begravnings- och avgångsbidragskassor, vars godkända stadgar fastställer att i ansvarsskulden ingår, förutom ersättningsansvaret, även det försäkringspremieansvar som avses i 80 § 2 mom. lagen om försäkringskassor.

2.1 Placeringsplan

Styrelsen för begravnings- och avgångsbidragskassan bör enligt 83 f § lagen om försäkringskassor göra upp en plan som gäller placering av kassans tillgångar (placeringsplan). Vid uppgörandet av planen skall kassans verksamhetsmiljö, verksamhetskostnader och ändringen av ansvarsskulden samt de krav som stadgas i 8 och 83 § lagen om försäkringskassor (1164/92) och förordningen om täckning av ansvarsskulden (1138/98).

Styrelsen för begravnings- och avgångsbidragskassan skall ombesörja att skötseln av kassans finanser och övervakningen av denna verksamhet är ordnad på ett tillförlitligt och ändamålsenligt sätt.

Placeringsplanen styr kassans praktiska placeringsverksamhet i nuläget så att kassan når de mål som fastställts för dess placeringsverksamhet. Styrelsen skall kontrollera att planen förverkligas och utföra de ändringar i planen som den anser vara nödvändiga.

Placeringsplanen skall uppdateras fortlöpande och den måste justeras minst en gång om året. Den placeringsplan som styrelsen godkänt samt försäkringsmatematikerns utlåtande måste bifogas styrelseprotokollet.

Placeringsplanen skall innehålla följande huvudpunkter:

1. En skriftlig prognos från kassans försäkringsmatematiker om försäkringspremieansvarets, ersättningarnas och premieinkomstens långtidsutveckling samt om de krav gällande likviditet etc. som dessa ställer på placeringsverksamheten. Med långtidsutveckling avses en period på minst fem år.

2. Styrelsens beslut om målen för kassans placeringsverksamhet som måste fylla de krav som läggs fram i försäkringsmatematikerns utlåtande:

- allmänna principer för inriktning av placeringsverksamheten
- allmänna mål för spridning av placeringarna
- avkastningsmål för placeringarna på kort och lång sikt
- likviditetsmål för placeringarna med hänsyn till kassans kassaflöde
- de allmänna målet för skydd av placeringar, som t.ex. säkerheter för skuldförbindelser
- principer för placeringar utanför Finland
- principer för skyddande av placeringarnas värde (t.ex. användning av derivatkontrakt, skydd mot valutarisker).

3. För att kunna utarbeta och uppdatera de ovannämnda målen bör styrelsen regelbundet bedöma (minst en gång om året):

- kassans verksamhetsmiljö och utvecklingsutsikter
- risker som är förknippade med kassans placeringar (bl.a. värdeändring, förväntad avkastning, skydd och valutarörelser)
- avkastnings- och likviditetskrav som härrör från ansvarsskulden och -utgifterna
- kassans förmåga att bära risk när det gäller placeringar på kort och lång sikt

4. Styrelsens beslut om anlåtande av kapitalförvaltare (se punkt 3.2. i denna samling av föreskrifter och anvisningar.).

Med kapitalförvaltare bör alltid slutas ett skriftligt avtal.

5. Styrelsens beslut om detaljerade gränser som tillämpas i placeringsverksamheten

Styrelsen bör fatta beslut om placeringsfullmakter, om storleken av placeringar i olika objekt och om gränser, inom vilka placeringsrisker av olika slag får växla. Beslutet bör även omfatta instruktioner om eventuella behov att skydda placeringarna samt om placeringar i utländska objekt.

Styrelsen bör besluta om de krav som ställs på godkända säkerheter på beviljade lån och skuldförbindelser. I beslutet bör det högsta tillåtna beloppet av totalansvar (limiter) presenteras separat.

6. En redogörelse för de beslutsfullmakter som tillämpas i kassans placeringsverksamhet.

Redogörelsen bör ange till vilken del styrelsen själv fattar beslut om placeringsverksamheten och till vilken del och inom vilka gränser beslutsrätten överförs t.ex. till verkställande direktören och till andra tjänstemän vid kassan.

7. En redogörelse om rapportering om placeringsverksamheten för styrelsen

Placeringsplanen skall alltid innehålla en redogörelse för hur, gällande vilka frågor och hur ofta kassans styrelse och övriga ledning får en rapport om placeringsverksamheten.

2.2 Täckning av ansvarsskulden

2.2.1 DEFINITIONER OCH JÄMSTÄLLANDEN

2.2.1.1 Banktillgodohavanden

Som skuldförbindelser enligt 1 § 1 mom. 4 punkt förordningen om täckning av ansvarsskulden hos försäkringskassa (1138/1998, nedan förordningen) betraktas även alla banktillgodohavanden.

2.2.1.2 Sammanslutningar som jämföras med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som erhållit koncession i en EES-stat och står under offentlig tillsyn

Enligt 3 § 1 mom. 3 punkt förordningen skall följande sammanslutningar betraktas som jämföras med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som fått koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn:

Finnvera Abp
 Kommunfinans Ab
 Kommunernas Bostadskredit Ab
 Kommunernas garanticentral
 Egendomsförvaltningsbolaget Arsenal Abp

2.2.1.3 Reglerade marknader i EES-stater

Med reglerade marknader i en EES-stat avses enligt 1 § 1 mom. 2 punkt förordningen en fondbörs som står under offentlig tillsyn i en EES-stat samt andra sådana system för omsättning i en EES-stat som ingår i den förteckning över reglerade marknader som kommissionen publicerar i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Med reglerade marknader i Finland avses Helsingfors värdepappers- och derivativbörs, clearingbolag Ab (Helsingfors börs). Andra aktier och värdepapper än aktier och värdepapper som är föremål för handel på Helsingfors börs huvudlista (dvs. aktier på I-listan, NM-listan, Pre-listan och OTC-listan) noteras inte på en reglerad marknad enligt 1 § 1 mom. 2 punkt förordningen.

2.2.2 POSTER SOM AVDRAS FRÅN ANSVARSSKULDENS BRUTTOBELOPP

Om försäkringsbolagets återförsäkring är ordnad på adekvat sätt, kan kassan vid täckning av ansvarsskulden från denna dra av den i 83 § 3 mom. 1 punkten i lagen om försäkringskassor avsedda återförsäkrades andel av ansvarsskuldens bruttobelopp till fullt belopp, dock sammanlagt högst 20 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp. Försäkringsinspektionen kan bevilja ett undantagstillstånd till avdrag av en högre andel än den som nämns ovan.

2.2.3 TILLGÅNGAR SOM GODTAS SOM FÖRTECKNAD TÄCKNING

Med förtecknad täckning avses i denna föreskrift sådana tillgångar som ingår i de tillgångsslag som avses i 83 § 5 mom. lagen om försäkringskassor, som fyller de villkoren och begränsningarna som förordningen stadgar och som finns införda i den täckningsförteckning som avses i punkt 2.2.8 i denna föreskrift. Den förtecknade täckningen bör utgöras av kassans tillgångar som upptagits i kassans balansräkning.

I 3 - 6 § förordningen stadgas om de tillgångsslag med vilka kassan kan täcka ansvarsskuldens bruttobelopp.

Jämställanden:

1) Indexreglerade lån, där emitteraren i alla instanser förbundit sig att återbetala hela det placerade kapitalet, kan vid täckning jämföras med en skuldförbindelse från den emitterande parten.

2) En livförsäkring eller ett kapitaliseringsavtal från ett försäkringsbolag som fått koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn kan jämföras med en skuldförbindelse enligt 3 § 3 punkt täckningsförordningen. Som täckningen godkänns ett belopp som motsvarar återköpsvärdet på försäkringen, eller om dödsfallsersättningen är lägre än detta, dödsfallsersättningen. Dessutom förutsätts att mottagaren av förmånen och försäkringstagaren är samma person. Jämställandet gäller endast avtal som ger avkastning antingen som fast avkastning och/eller som ränta som bygger på resultatet för försäkringsbolagets verksamhet.

Om livförsäkringen eller kapitaliseringsavtalet som nämns ovan beviljas som placeringsbundna, iakttas stadgandena om fondandelar i placeringsfonder i förordningen om täckning och nedan i punkt 2.2.4 i denna samling av föreskrifter och anvisningar.

3) Fordringar som gäller gottgörelse av bolagsskatt betraktas som tillgångar som kan utgöra täckning endast under den räkenskapsperiod som de uppstått.

4) Kontanta medel (sedlar, mynt och frimärken) jämföras med banktillgodohavanden.

5) Tillgodohavanden från garantifonder hos EES-depositionsbanker, -kreditinstitut och -försäkringsbolag jämföras med skuldförbindelser enligt 3 § 3 punkt täckningsförordningen.

2.2.4 ANDELAR I PLACERINGSFONDER

Enligt 83 § 5 mom. 4 punkt lagen om försäkringskassor jämföras andelar i placeringsfonder och i andra jämförbara företag för kollektivplaceringar med tillgångar som kan utgöra täckning.

Som placeringsfonder betraktas de i lagen om placeringsfonder (480/87) avsedda placeringsfonderna samt sådana utländska placeringsfonder och övriga därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar, vilkas hemort finns i en EES-stat eller annan stat som social- och hälsovårdsministeriet jämföras med EES-stat. Exempel på dessa företag för kollektivplaceringar är framför allt alla de företag för kollektivplaceringar på vilka tillämpas den nationella lagstiftning (se 2 § lagen om placeringsfonder) som anpassats till stadgandena i EG:s direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985. Förordningen tillämpas på andelar i placeringsfonder enligt följande.

Med en fastighetssammanslutning avses i enlighet med 1 § 5 punkt förordningen en sammanslutning vars huvudsakliga syfte är att äga tillgångar som nämns i 6 § 1 mom. 1-3 punkter förordningen. Sådana tillgångar är: fastigheter och byggnader belägna i EES-stater, rättigheter som gäller fast egendom eller vattenkraft i EES-stat som avses i 83 § 5

mom. 5 punkt lagen om försäkringskassor samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat. Om en placeringsfonds huvudsakliga syfte således är att äga tillgångar av det slag som beskrivs ovan, hänförs andelar i en sådan placeringsfond å ena sidan till tillämpningsområdet för 6 § förordningen och den maximigräns på 40 % som fastställs i denna paragraf och å andra sidan till tillämpningsområdet för 8 § förordningen och den maximigräns på 15 % som fastställs i denna paragraf.

Andelar i placeringsfonder som inte klassificeras som fastighetssammanslutningar hänförs till tillämpningsområdet för 3 § 1 mom. 4 och 5 punkter förordningen (räntefonder) eller 5 § 1 mom. 3 och 4 punkt förordningen (aktiefonder och blandfonder). De förstnämnda räntefonderna inkluderar placeringsfonder som enligt sina stadgar placerar sina tillgångar endast i skuldförbindelser som avses i 3 och 4 § förordningen. Som aktiefonder och kombinerade fonder betraktas placeringsfonder som enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i skuldförbindelser som avses i 3 och 4 § förordningen samt aktier och andelar avsedda i 5 § eller endast i aktier och andelar. Utöver det som fastställts ovan kan de i förordningen avsedda placeringsfonderna utgående från sina stadgar placera högst en tiondel av sina tillgångar på andra tillgångar än de som nämnts ovan samt reservera i kontanter en sådan andel av tillgångarna som verksamheten förutsätter. Placeringsfonderna kan även placera tillgångar i derivatkontrakt ifall syftet är att förebygga risker i anknytning till placeringsverksamheten och kursväxlingar.

S.k. utvecklingsbolag och "venture capital"-bolag betraktas inte som placeringsfonder eller som andra företag för kollektivplaceringar som kan jämföras med placeringsfonder.

2.2.5 ÅTERKÖPS- OCH VÄRDEPAPPERSLÅNEAVTAL

Värdepapper som sålts med återköpsavtal betraktas som pantsatta tillgångar som inte är tillgångar som kan utgöra täckning.

Värdepapper som överlåtits med värdepapperslåneavtal kan inberäknas i täckningen av ansvarsskulden om kassan mottagit en betryggande säkerhet för de utlånade värdepapperen.

Exempel på fastställande av täckningsvärdet av de mest allmänna tillgångsslagen:

Tillgångsslag	Fastställande av täckningsvärde
1) Masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument	Kan alltid värderas till gängse värde enligt instruktionerna i punkt 1.5 i denna samling av föreskrifter och anvisningar.
2) Aktier inkl. fastighetsplaceringsbolag	Gängse värde fastställs enligt punkt 1.5 i denna samling av föreskrifter och anvisningar.
3) Skuldförbindelser, vilkas säkerheter enligt 3–7 § förordningen kan godkännas som täckning som sådana eller där gäldenären utgörs av en sammanslutning eller organisation som avses i 3 § 1–3 punkter eller 4 § 1 mom. 1 punkt täckningsförordningen	Som täckningsvärde används i regel det nominella värdet på lånen (se punkt 1.5 i denna samling av föreskrifter och anvisningar)
4) Skuldförbindelser och fordringar under byggnadstid hos fastighetssammanslutningar där kassan har bestämmanderätt där kassan har bestämmanderätt	Som täckningsvärde används det nominella värdet om inte försiktighetsprinciper förutsätter annat.
5) Lånefordringar, där gäldenären är en annan sammanslutning än de som nämns ovan i punkt 3) och 4) och lånet inte har en säkerhet som avses i punkt 3)	Nominellt värde, utom om risken för en eventuell kreditförlust förutsätter att ett lägre sannolikt värde används. Det nominella värdet bör sänkas även om den slutliga kreditförlusten ännu inte fastställs.
6) Fastigheter och fastighetsaktier	Försiktigt värderat gängse värde, som fastställs separat för varje fastighet enligt punkt 1.5 i denna samling av föreskrifter och anvisningar.

2.2.6 BEGRÄNSNING AV RISKKONCENTRATIONER

Begravnings- och avgångsbidragskassan skall för varje bank, försäkringsbolag och annat samfund fastställa en maximi-gräns, som anger det högsta beloppet av tillgångar som används för täckning av ansvarsskulden som kan placeras i det aktuella objektet eller den högsta garantin/garantiförsäkring som kan godkännas som säkerhet för dessa placeringar.

2.2.7 FASTSTÄLLANDE AV GÄNGSE VÄRDE PÅ TILLGÅNGAR

Tillgångar som betraktas som täckning av ansvarsskulden värderas till gängse värde vid värderingsögonblicket enligt punkt 1.5 i dessa instruktioner. SHM kan dock specificera avvikande gängse värden för olika tillgångsslag.

Den allmänna principen ovan har dock följande undantag:

- Vid fastställande av täckningsvärdet för en tillgångspost skall värdet på säkerheten (inteckning eller pant) för denna tillgångspost beaktas. T.ex. om säkerheten för den i 6 § 2 mom. förordningen avsedda skuldförbindelsen är en inteckning, kan av denna skuldförbindelse på basis av denna paragraf tillgodoräknas som täckning endast den andel som av denna inteckning kan användas som säkerhet för skulden.
- En anläggningstillgångsaktie eller -fastighet kan tillgodoräknas som täckning endast till ett belopp som motsvarar ett försiktigt värderat gängse värde, även om i huvudsak endast bestående värdenedskrivningar upptas i bokföringen när det gäller tillgångar som utgör anläggningstillgångar.
- Vid värdering av tillgångar som räknas till täckningen skall från tillgångarnas täckningsvärde avdras de skulder – t.ex. köpeskillingsgälder - som uppkommit vid anskaffningen av tillgångarna i fråga.

Av fordringarna avdras kassans skulder till samma part, om dessa poster är avsevärda med tanke på omfattningen av kassans verksamhet..

2.2.7.1 Värdering av säkerheter och deras betydelse vid täckning av ansvarsskulden

Säkerhetsvärdet på tillgångar som utgör säkerhet för skuldförbindelser som ingår i täckningen fastställs i regel enligt samma grunder som om säkerheten vid tidpunkten för granskningen ägdes av kassan. För minimering av risken för kreditförlust gällande såväl kapital som räntor skall värdet på säkerheten dock, när det är motiverat, fastställas enligt en lägre nivå än säkerhetens gängse värde.

Vid bedömning av en enskild säkerhet skall särskild uppmärksamhet fästas vid skuldförbindelsernas löptid, gäldenärens förmåga att svara för sina förbindelser under skuldförbindelsernas löptid, säkerhetens likviditet, de motiverade förväntningarna på eventuella förändringar i säkerhetens värde (värdeökningar eller värdeminskningar) samt andra allmänna omständigheter och motiverade förväntningar som råder vid värderingstidpunkten.

Om en tillgångspost belastas av antingen en panträtt som reducerar postens täckningsvärde eller någon annan särskild rätt, skall värdet av en sådan särskild rätt alltid dras av från säkerhetens värde.

Enligt punkt 2.1 skall begravnings- och avgångsbidragskassans styrelse göra upp och fortlöpande uppdatera en placeringsplan. Denna handling skall även innehålla styrelsens beslut om riktlinjer och anvisningar gällande säkerheter som förutsätts i samband med av kassan beviljade lån och kassans övriga placeringar i skuldförbindelser. Punkt 2.2.7.1.1 nedan innehåller en anvisning om hur värdet på säkerheter bör fastställas vid beviljande av lån och i andra därmed jämförbara situationer.

I ekonomiskt hänseende tryggar inte ens den bästa säkerhet en fordran i en realiseringssituation om ställandet av säkerheten som rättshandling belastas av ett formellt eller materiellt rättsligt fel. Kassan skall säkerställa att de beslut som gäller upptagande av lån och ställande av säkerhet har fattats i lagenlig och beslutsför ordning.

Kassa måste iaktta särskild aktsamhet när lånetagaren och pantsättaren av säkerheten inte är samma juridiska person. Bl.a. aktiebolagslagen (734/78, t.ex. 12:1,2 och 12:7) samt lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988, t.ex. 2:2,1) begränsar bolags pantsättningsrätt.

2.2.7.1.1 Fastställande av värdet på säkerheter vid beviljande av lån

1. *Masskuldebrev*, som emitterats eller garanterats av Finska staten eller en annan EES-stat, landskapet Åland, en sådan internationell sammanslutning som har åtminstone en medlem som är EES-stat, i Finland eller i en annan EES-stat belägen kommun, samkommun eller församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dessa jämförbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt.

Som säkerhet godtas högst 90 procent av masskuldebrevets nominella värde eller, om masskuldebrevet noteras på en reglerad marknad i Finland eller i någon annan EES-stat, av masskuldebrevets köpnotering.

2. *Masskuldebrev, depositionscertifikat, placeringscertifikat och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument* som emitterats eller garanterats av en depositionsbank eller ett försäkringsbolag eller annat kreditinstitut som står under offentlig tillsyn och fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat eller annan sådan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämför med nämnda depositionsbank eller försäkringsbolag.

Som säkerhet godtas högst nittio (90) procent av masskuldebrevets nominella värde eller, om masskuldebrevet noteras på en reglerad marknad i en EES-stat, av masskuldebrevets köpnotering.

Som säkerhet godtas högst 90 procent av kapitalvärdet på depositionsbevis, placeringscertifikat eller andra penning- och kapitalmarknadsinstrument.

3. *Masskuldebrev och företagscertifikat* som emitterats eller utgivits av sådant aktiebolag som har hemort i Finland eller i en annan EES-stat och vars aktier omsätts på reglerade marknader i Finland eller i en annan EES-stat samt av sådana andra i punkterna 1 och 2 nämnda sammanslutningar emitterade eller utgivna masskuldebrev eller företagscertifikat som omsätts på dessa marknader.

Som säkerhet godtas högst nittio (90) procent av företagscertifikatets pris eller masskuldebrevets nominella värde eller, om företagscertifikatet eller masskuldebrevet noteras på en reglerad marknad i Finland eller i någon annan EES-stat, av företagscertifikatets eller masskuldebrevets köpnotering.

Om ett företagscertifikat eller andra slag av masskuldebrevslån än obligationer saknar säkerhet, skall dessa värderas som säkerhet från fall till fall med iakttagande av försiktighetsprincipen. För värdering av varje enskild säkerhet skall dess eventuella försäljningspris vid en antagen tvångsrealisering beaktas. Som säkerhet godtas högst sjuttio (70) procent av företagscertifikatets eller masskuldebrevets värde som värderats på grunder som fastställs ovan.

4. Noterade aktier och kapitallån

Aktier noterade på reglerade marknader i Finland eller i en annan EES-stat godtas som säkerhet högst till sjuttio (70) procent av den senaste eller föregående dagens köpnotering på den ifrågakvarande marknadsplatsen. Om det vid tidpunkten för mottagandet av säkerheten inte finns en köpnotering för aktien, kan högst sjuttio (70) procent av årets lägsta köpnotering godtas som säkerhet.

Vad som sägs om noterade aktier ovan, gäller på motsvarande sätt noterade kapitallån.

5. *Andelar i placeringsfonder och andra med dessa jämförbara företag för kollektivplaceringar* med hemort i Finland eller i en annan EES-stat.

Som säkerhet kan godtas högst (90) procent av det senaste publicerade värdet på andelen, när det gäller en andel i en fond (räntefond) som avses i 3 § 1 mom. 4 och 5 punkten i förordningen om täckning i försäkringskassa.

Som säkerhet kan godtas högst (70) procent av det senaste publicerade värdet på andelen, när det gäller en andel i en fond (aktiefond och blandfond) som avses i 5 § 1 mom. 3 och 4 punkten i förordningen om täckning i försäkringskassa.

6. *Inteckning i fastighet eller på annans mark belägna av arrendator ägda byggnader och intecknad arrenderätt för marken (anläggning)*

6.1 Som säkerhet för fastigheter och anläggningar som ägs av en fastighetssammanslutning som kassan har beslutsrätt i godkänns högst nittio (90) procent av det skuld fria gängse värdet på fastigheten eller anläggningen som beräknats utgående från en tillförlitlig utredning.

6.2 Övriga i Finland belägna fastigheter och anläggningar

Som säkerhet godtas högst sjuttio (70) procent av fastighetens eller anläggningens gängse värde. Med gängse värde avses en uppskattning av fastighetens eller anläggningens värde som utförts av en person som anställts av kassa eller delägare eller av en annan yrkeskunnig värderingsman som är insatt i fastighetsvärdering och anläggningars värdering och ojävig i förhållande till gäldenär eller pantsättare. Uppskattningen skall i regel uppgöras i skriftlig form och den skall innehålla en beskrivning av alla omständigheter som inverkar på fastighetens eller anläggningens värde, såsom senare framgår i punkt 6.3. I enskilda fall är det möjligt att avstå från en skriftlig värdering om ett skriftligt värderingsinstrument kan anses uppenbart onödigt eller om det gängse värdet på annat sätt har utretts på ett tillförlitligt sätt.

I de fall där man som säkerhet godtagit inteckningar i fastighet eller anläggning som i huvudsak används som pantsättarens bostad, kan säkerhetens värde i stället bestämmas utgående från köpebrev eller annan överlåtelsehandling. Som säkerhet godtas högst sjuttio (70) procent av fastighetens eller anläggningens överlåtelsepris. Då man använder köpebrev eller annan överlåtelsehandling som värderingsinstrument skall man i tillräcklig utsträckning förvissa sig om att köpeskillingen eller annat överlåtelsepris motsvarar fastighetens eller anläggningens marknadsprisnivå.

Vid mottagande av säkerhet får värderingsinstrumentet, köpebrevet eller annan överlåtelsehandling inte vara äldre än sex (6) månader.

6.3 Omständigheter som skall beaktas vid värdering av säkerhet

Vid uppskattning av fastigheters eller anläggningars värde som säkerhet bör särskild uppmärksamhet läggas vid objektets läge och alternativa användningsmöjligheter samt de tilläggsinvesteringar, ändringsarbeten och andra åtgärder som en rimlig realiserings tid kräver. De omständigheter som påverkar det gängse värdet och värdet som säkerhet skall framgå av värderingsinstrumentet (utom då det är uppenbart onödigt att kräva ett värderingsinstrument) och av övriga utredningar i kassans besittning.

Betydelsen av begränsningar i fastighetens eller anläggningens överlåtelse rätt och överlåtelsepris för fastighetens eller anläggningens värde skall framgå av värderingsinstrumentet.

Byggnader på hyresmark som finansierats med statens bolån jämföras med byggnader på egen tomt.

Värdet på obebyggt jordområde fastställs utan att effekten av planlagd men inte verkställd byggnadsrätt beaktas.

Inteckning i byggnad på arrendemark och i arrenderätt kan godtas endast om den återstående arrendetiden är tillräckligt lång med avseende på låneavtalets löptid eller om hyresvärden är en kommun eller annat offentligt samfund.

Då en byggnad som hör till ett företags anläggningstillgångar används som säkerhet för gäld, bestäms byggnadens värde som säkerhet enligt gängse värde vid en eventuell uthyrning till utomstående.

7. Aktier i ett bostads- och fastighetsaktiebolag

Som säkerhet godtas högst sjuttio (70) procent av aktiernas gängse värde. Med gängse värde avses aktiernas uppskattade värde eller marknadsvärde. Med uppskattat värde avses en uppskattning av bostadsaktiernas värde som utförts av en person som är anställd av kassa eller delägare eller av en annan yrkeskunnig värderingsman som är insatt i bostadsaktievärdering och ojävig till gäldenär eller pantsättare. Uppskattningen skall uppgöras i skriftlig form och den skall innehålla en beskrivning av alla omständigheter som inverkar på bostadsaktiens värde, såsom t.ex. begränsningar i rätten att överlåta eller fritt prissätta aktier. I enskilda fall är det möjligt att avstå från en skriftlig värdering om ett skriftligt värderingsinstrument kan anses uppenbart onödigt eller om det gängse värdet på annat sätt har utretts på ett tillförlitligt sätt. Med marknadsvärde avses aktiernas skuld fria överlåtelsepris.

Vid mottagande av säkerhet får värderingsinstrumentet, köpebrevet eller annan överlåtelsehandling inte vara äldre än sex (6) månader.

8. Inteckning i fartyg som upptagits i ett fartygsregister i en EES-stat

Som säkerhet godkänns högst sextio (60) procent av fartygets gängse värde. Med gängse värde avses fartygets uppskattade värde, som fastställts av en av kassan eller delägare anställd eller annan i fartygsvärdering insatt och i förhållande till gäldenär eller pantsättare ojävig, yrkeskunnig värderingsman. Uppskattningen skall uppgöras i skriftlig form och den skall innehålla en beskrivning av alla omständigheter som inverkar på fartygets värde. I enskilda fall är det möjligt att avstå från en skriftlig värdering om ett skriftligt värderingsinstrument kan anses uppenbart onödigt eller om det gängse värdet på annat sätt har utretts på ett tillförlitligt sätt.

Vid mottagande av säkerhet får värderingsinstrumentet inte vara äldre än sex (6) månader.

Vid mottagande av inteckningar i fartyg som säkerhet måste sjöpanträttens eventuella inverkan på fartygets värde som säkerhet beaktas.

9. Inteckning i luftfarkost som införts i register över luftfarkost i en EES-stat

Som säkerhet godkänns högst sextio (60) procent av luftfarkostens gängse värde. Med gängse värde avses luftfarkostens uppskattade värde, som fastställts av en av kassan eller delägare anställd eller annan i värdering av luftfarkoster insatt och i förhållande till gäldenär eller pantsättare ojävig, yrkeskunnig värderingsman. Uppskattningen skall uppgöras i skriftlig form och den skall innehålla en beskrivning av alla omständigheter som inverkar på luftfarkostens värde. I enskilda fall är det möjligt att avstå från en skriftlig värdering om ett skriftligt värderingsinstrument kan anses uppenbart onödigt eller om det gängse värdet på annat sätt har utretts på ett tillförlitligt sätt. Vid mottagande av säkerhet får värderingsinstrumentet inte vara äldre än sex (6) månader.

Vid godkännande av luftfarkoster som säkerhet måste inverkan av de i 4 § 2 mom. 1-3 punkterna i lagen om inteckning i luftfarkoster (211/28) avsedda omständigheterna på luftfarkostens värde som säkerhet beaktas. Om luftfarkosten införts i ett register över luftfarkoster i ett annat EES-land, måste likaledes den inverkan som motsvarande förordningar och bestämmelser som tillämpas i den ifrågavarande staten eventuellt har på luftfarkostens värde som säkerhet beaktas.

2.2.8 FÖRTECKNANDE AV TÄCKNINGEN

2.2.8.1 Täckningsförteckning

Kassan bör ha en förteckning över de tillgångar som används för täckning av ansvarsskulden.

Kassan skall uppgöra en förteckning över de tillgångar som används för täckning av ansvarsskulden. Täckningsförteckningen bör vara uppgöras i klartext i skriftlig form eller registreras i ett adb-system. Täckningsförteckningen som visar läget vid utgången av räkenskapsperioden jämte bilageuppgifter bör skrivas ut i klartext och kassans verkställande direktör bör bekräfta förteckningen med datum och namnteckning senast fyra månader efter utgången av räkenskapsperioden. Täckningsförteckningen som visar läget vid utgången av räkenskapsperioden måste bidras in och sidorna numreras. Den inbundna täckningsförteckningen bör sparas i tio år efter bokslutsögonblicket.

Täckningens belopp skall också under räkenskapsåret kontinuerligt motsvara den nivå som fastställs i lagen även under beaktande av förutsedda ändringar i det belopp som skall täckas. Detta gäller i synnerhet sådana tillgångar som räknas som täckning vars täckningsvärde varierar.

Kassan bör även ha en förteckning över ändringar som inträffat kvartalsvis. I förteckningen införs strukna och tillfogade tillgångsposter försedda med samma uppgifter som i täckningsförteckningen samt datum. Ändringarna bör införas i täckningsförteckningen senast två månader efter utgången av kvartalet om inte Försäkringsinspektionen i enskilda fall tillåter avvikande tillvägagångssätt eller fastställer annat. En tillgångspost som tillfälligt avlägsnats ur täckningen behöver inte antecknas i ändringsförteckningen.

Sammandrag över täckning av ansvarsskulden (se bilaga 1):

Till blanketten Sammandrag över täckning av ansvarsskulden bifogas behövliga specifikationer av tillgångsposter. I sammandraget bör följande uppgifter uppges::

- 1) Det sammanlagda belopp som skall täckas.
- 2) Kassans tillgångar som upptas som täckning specificerade enligt anvisningarna i förordningen.

2.2.8.2 Bilagor till täckningsförteckningen

De tillgångsposter som upptas som täckning till ansvarsskulden och uppges i bilagorna till täckningsförteckningen bör specificeras med tillräcklig precision. Tillräckliga specifikationsuppgifter av varje enskild tillgångspost bör införas i förteckningen. Gällande tillgångsposten och handlingarna i anslutning till den skall anges t.ex. rubrik, läge, förvaringsställe, värde som täckning samt gängse värde, om det gängse värdet avviker från täckningsvärdet. Om tillgångsposten belastas av en panträtt eller annan särskild rätt som begränsar tillgångspostens täckningsvärde och användning, bör sådan särskild rätt uppges i täckningsförteckningen genom att i förteckningen anteckna tillgångens innehåll, värde och innehavare samt innehavarens företrädesrätt i relation till täckningens innehavare. Bilagorna uppgörs med motsvarande indelning som täckningsförteckningen och sammandraget av täckningsförteckningen, dvs. de grupperas enligt förordningen.

För varje tillgångspost som upptas som täckning bör följande uppgifter anges i täckningsförteckningens bilagor:

- 1) När det gäller skuldförbindelser enligt 3 och 4 § i täckningsförordningen, bör anges gäldenärens och/eller borgensmannens namn, skuldförbindelsens nominella värde och täckningsvärde samt en redogörelse för täckningsvärdet om det avviker från det gängse värdet. Skuldförbindelserna grupperas enligt gäldenär och borgensman. Dessutom lämnas en redogörelse för sammanlagda belopp enligt gäldenär under beaktande av maximigränser gällande begränsning av riskkoncentration i förordningens 7 §.
- 2) När det gäller medel enligt täckningsförordningens 6 § lämnas en separat redogörelse om tillgångar som ägs av begravnings- och avgångsbidragkassan och en separat redogörelse om skuldförbindelser där medel enligt täckningsförordningen upptagits som säkerhet. Av tillgångarna registreras namn, specifikationsuppgifter (t.ex. registernummer på aktier), areal, täckningsvärde, motiveringar för täckningsvärdet (t.ex. ett värderingsinstrument och datum för instrumentet) samt omständigheter som minskar täckningsvärdet som t.ex. skuld eller rättighet.

När det gäller bestående nyttjanderätt till vattenkraft uppges vattenkraftverkets eller forsens namn, ett intyg på att in-teckningen bekräftats, täckningsvärde samt en redogörelse över grunden för beräkning av täckningsvärdet.

När det gäller säkerheter för skuldförbindelser bör föreskrifterna i punkt 2.2.7 i denna samling av anvisningar och föreskrifter iakttas. För den fasta egendom som upptagits som säkerhet för skuldförbindelser skall uppgöras en redogörelse för pantsatta innehavarskuldebrev och in-teckningssäkerheter på lån på det sätt som presenterats ovan samt företrädesrätten för innehavarskuldebrev enligt gravationsbevis. Vid beräkning av företrädesrätten bör även räntan för tre år samt indrivningskostnaderna inberäknas i det in-tecknade beloppet. I förvaringsstället av täckningen bör kassan ha pantsättningskontraktet, ett utdrag från protokollet för det möte där pantgivaren styrelse beslutat om givande av panten samt gravationsbeviset..

Dessutom ges en redogörelse om sammanlagda belopp enligt objekt eller gäldenär under beaktande av förordningens maximigränser som gäller begränsning av riskkoncentrationer.

- 3) Om medel enligt täckningsförordningens 5 § (aktier och andelar) uppges i tillämplig mån motsvarande uppgifter som för medel som nämns ovan i punkt 2.
- 4) Om annan tillgångspost i täckningen bör motsvarande uppgifter anges enligt instruktionerna ovan. Uppgifterna anges specificerat för varje tillgångspost.

2.2.8.3 Förvaring av täckningshandlingar

Värdepapper och andra handlingar som utgör täckning bör förvaras hos kassan, eller, om motiverade orsaker föreligger, hos ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som står under offentlig tillsyn. Om värdepapperet är infört i ett värdeandelsregister, bör registret stå under offentlig tillsyn på Europas ekonomiska område. Kassan skall uppgöra ett skriftligt avtal om förvaring av värdepapper och andra värdepapper samt rapportering i anslutning till detta. Medel och förbindelser som upptagits i täckningen av kassans ansvarsskuld skall förvaras separat från kassans övriga medel och förbindelser.

2.2.9 KASSANS VALUTATÄCKNING OCH ORDANDE AV VALUTARÖRELSENA

En kassa, som upptar som täckning för ansvarsskulden medel i annan valuta än euro, måste ombesörja att pensionskassans valutarisk inte kan utvecklas så att den blir orimligt hög i relation till kassans förutsättningar att bära risk. Kassans styrelse skall fatta beslut om principerna för hur kassans valutarörelser ordnas och anteckna principerna i placeringsplanen.

2.2.10 ÖVERVAKNING AV TÄCKNINGEN

Det ligger på begravnings- och avgångsbidragsskassans styrelse att sköta att kassans ansvarsskuld täckts enligt gällande förordningar och att täckningstillgångarna ställer kraven som ställs av lagen, förordningen samt SHM:s och Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Kassans verkställande direktör skall utan dröjsmål meddela kassans styrelse och revisorerna om han upptäcker brister i täckningen av ansvarsskulden.

Kassans verkställande direktör och kassans styrelse skall utan dröjsmål meddela Försäkringsinspektionen om det är uppenbart att kassan inte fyller de krav som ställs på täckning av ansvarsskulden.

3 SÄRSKILDA ANVISNINGAR

3.1 Ansvarsförbindelser (upphävts)

Avsnittet 3.1 har upphävts med Föreskrifter och anvisningar 16/2012, som gäller fr.o.m. 1.1.2013.

3.2 Avtal om egendomsförvaltning

Begravnings- och avgångsbidragskassan kan ingå avtal om egendomsförvaltning som kompletterar placeringsverksamheten t.ex. med ett finländskt kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut som jämställs med ett finländskt kreditinstitut, ett i lagen om värdepappersföretag (579/1996) avsett värdepappersföretag eller ett därmed jämställt företag eller med ett värdepappersföretag som fått koncession i en annan stat och står under offentlig tillsyn.

Kassans styrelse skall alltid godkänna avtal med externa egendomsförvaltare oberoende om de är inhemska eller utländska. Egendomsförvaltningsavtalen kan variera i hög grad beroende på hurdana befogenheter egendomsförvaltarna beviljas. I synnerhet vid beviljande av beslutsfattningsbefogenheter gäller det att säkerställa att inte anstaltens självständiga beslutsfattning i placeringsfrågor äventyras.

När kassan väljer egendomsförvaltningssamfund gäller det att beakta att uppdraget inte får utgöra en betydande andel av det sammanlagda kapital som egendomsförvaltningssamfundet förvaltar.

Placeringsplanen skall innehålla en redogörelse för användningen av egendomsförvaltare, bl.a. rörande de instrument egendomsförvaltningen gäller, avkastningsmålen och rapporteringen.

Avtalet om förvaltning av placeringsmedel bör omfatta bl.a. följande faktorer:

- uppdragets omfattning
- befogenheter, principer för och begränsning av placeringsverksamheten (bl.a. mål, risker, allokering av egendomen)
- rapportering
- förvaltningsarvode
- uppsägande av avtalet

Egendomsförvaltaren bör regelbundet, minst en gång per månad, lämna en rapport till kassan om de förvaltade placeringarna, bl.a. rörande ändringar och avkastning samt om risker i anslutning till placeringarna.

Bokföringen rörande de placeringar som förvaltas av egendomsförvaltaren bör uppgöras enligt god bokföringssed och kassan bör låta avstämma sin bokföring med egendomsförvaltarens saldoutdrag minst en gång per månad.

4 HANDLINGAR SOM SKALL LÄMNAS IN TILL FÖRSÄKRINGSINSPEKTIONEN

4.1 Handlingar som levereras före revision

De begravnings- och avgångsbidragkassor vars ansvarsskuld utgörs av försäkringspremie- och ersättningsansvar bör sända ett meddelande om revision till Försäkringsinspektionen senast 10 dygn innan revisionen inleds och bifoga följande handlingar till meddelandet.

1. verksamhetsberättelsen samt resultaträkningen och balansräkningen jämte bilagor (balansbok).
2. matematikerns utlåtande om försäkringspremieansvarets belopp
3. täckningsförteckning (bilaga 1)
4. redogörelse för valutarisken

4.2 Berättelse om kassans verksamhet och tillstånd (statistisk berättelse)

På basis av 97 § lagen om försäkringskassor bör begravnings- och avgångsbidragskassan årligen lämna in till Försäkringsinspektionen en formbunden statistisk berättelse enligt bilaga 3 om kassans verksamhet och ställning senast en månad efter det kassamöte som fastställt bokslutet. Följande handlingar skall bifogas berättelsen:

1. balansbok
2. revisionsberättelsen
3. försäkringsteknisk undersökning
4. täckningsförteckning (bilaga 1)
5. värderingsavvikelsekalkylen (bilaga 2)
6. protokollet för det kassamöte som behandlat bokslutet.